

בשולחן הטהור ליל ש"ק פרשת אמור תש"מ

בתורה"ק (ויקרא כב, יא) **וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו.** צ"ל ב הלימוד היוצא לנו מזה. ובבעל הטורים כתב, וכהן ב' במסורה, הכא, ואידך (איכה ב, ו) וינאץ בזעם אפו מלך וכהן. וצ"ב.

והנראה דהנה עיקר עבודת איש הישראלי והדבר הראשון שחייב להגיע אליו הוא, שימאס בתאוות הממון וישנאה בתכלית, שינער כפיו הימנה ולהקנות הכל להשי"ת כי ממך הכל ומידך נתנו לך (דברי הימים א כט, יד), בבחינת עבד שאין לו יד לעצמו ומה שקנה עבד קנה רבו (פסחים פה), וכידוע מזקה"ק בעל דברי חיים ז"ע שלא היה יכול לישון כל זמן שנמצאו מעות ברשותו, וכן מעיד הרה"ק רבי אלעזר ז"ע על אביו רבה"ק הרבי ר' אלימלך ז"ע וכל הצדיקים (באגרת הקודש שבספה"ק נועם אלימלך) שמעולם אין מניחים ממון בקופסא ולא לן אצלם אף לינה אחת הממון וכו' עיי"ש.

וזה שאמר הכתוב, **וכהן כי יקנה נפש קנין כספו,** כשהכהן שעליו לשרת בקודש ולהיות בדביקות עילאה כל היום, מכובז את הונו לקנות לו עבדים לשמשו, **הוא יאכל בו,** הריהו גורם בזה שקדשי ה' ומצות אכילת תרומה ניתנים לעבד כנעני, תחת אשר ויליד ביתו שנולדו אצלו בקדושה, הם דייקא **יאכלו בלחמו.**

א"י ויליד ביתו אלו התלמידים, ע"פ מה שאמרו רז"ל (סנהדרין יט): כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, והורה הכתוב שתחת שבובז את רכושו לתאוות ומותרות, ראוי היה לו להסמיך על שולחנו לומדי תורה אשר הם **יאכלו בלחמו** דייקא, רצ"ל פרוסת הלחם שנותרה עבורו ימסור גם כן עבור לומדי תורה ואילו הוא עצמו יהיה שרוי ברעב. כך צריך כל יהודי להתנהג, וכהן זה מסגל לעצמו עבדים לשרתו, ועל דא וינאץ בזעם אפו מלך וכהן. וזה מה שאמרו רז"ל (כתובות קה) אם דומה דיין למלך שאינו צריך לכלום יעמיד ארץ ואם דומה לכהן שמחזור על הגרנות יהרסנה, כלומר אם דומה למלך שאין צריך לכלום רצ"ל שהוא מסתפק במועט, אזי יעמיד ארץ, ואם דומה לכהן שמחזור על הגרנות היינו שמחזור אחר המותרות ומבקש לעצמו הון תועפות, יהרסנה. ודין רמיוא במסורה, וינאץ בזעם אפו מלך וכהן, רצ"ל שתחת אשר עליו להיות דומה למלך שאינו צריך לכלום, הריהו כהן שמחזור על הגרנות, על זה וינאץ בזעם אפו.

א"י, **וכהן כי יקנה נפש,** עדה"כ (בראשית יב, ה) ואת הנפש אשר עשו בחרן, שזה עיקר עבודתו של הכהן הצדיק לעשות נפשות לאביו שבשמים ולהרחיב גבולו בתלמידים, ובשעה שרואה אשר **וינאץ בזעם אפו מלך וכהן,** שח"ו מדת הדין מתוחה על בני ישראל וגדול הקטרוג בשמים ממעל, אז **וכהן כי יקנה נפש** הוא מרביץ תורה לתלמידים ומחזיקם על שולחנו.

ויבואר עוד בהמשך הכתוב, **וכהן כי יקנה נפש** היינו התלמידים וכנ"ל, הוא מלמדם להועיל אשר **קנין כספו** מלשון נכספה, רצ"ל שעיקר הכיסופים והגעגועים של בר ישראל צריך להיות **הוא** אותיות **אוח** למושב לו (תהלים קלב, ג) שמפורש בספה"ק

הכוונה שיהא שמו שלם וכסאו שלם, שיהשוק ויתגעגע תמיד למועד המקווה שישלמו שמו וכסאו.

א"י, ובהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו, היינו שתר אחרי לבבו ומרבה לרכוש לעצמו דברי הבל ומותרות ותאוות, על ידי זה נגרם אשר ויליד ביתו אלו הקליפות שנקראים נגעי בני אדם, הם יאכלו בלחמו שהם חומסים ממנו את השפע כנודע.

בני ישראל זקוקים כעת לישועות גדולות ורחמים מרובים, ויעזור השי"ת בשבוע זה שימים גדולים באים, ההילולא של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ועוד קדושים, שנזכה לישועת ה' ונגאל גאולת עולם בב"א.

ל"ג בעומר

נמצאים אנו בימי ההכנה לקבלת התורה, וקרב ובא היום הגדול והקדוש ל"ג בעומר, אשר אין לנו השגה בגדולת היום הקדוש הזה. מסופר בגמ' שבת (ג:) שכאשר יצאו רשב"י ורבי אלעזר בנו מהמערה, חזו אינשי דקא כרכי זורעי, אמר מניחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה, כל מקום שנותנין עיניהן מיד נשרף, יצתה בת קול ואמרה להם להחריב עולמי יצאתם חזירו למערתכם, הדור אוול איתיבו תריסר ירחי שתא וכו', נפקו כל היכא דהוה מחי רבי אלעזר הוה מסי רבי שמעון. והנה בוודאי שרבי אלעזר ורבי שמעון לא שרפו מקודם יהודים טובים וכשרים ח"ו, ומן המוכרח שהיו אלו אנשים פחותים ושפלים, ולאחר שהיה רשב"י במערה עוד י"ב חודש נתעלה למדריגה שגם אלו החוטאים והפושעים אינם ראויים לעונש, והמליץ עליהם זכות להשפיע עליהם כל טוב, כי אפילו אם חטא איש זה מ"מ אולי עוד יחזור בתשובה ואולי עוד יצא ממנו זרעא מעליא, ומוטב שימהול לו השי"ת ויניחהו לחיות. זו היתה מידתו של רבי שמעון בר יוחאי להביט בעין טובה על כל אחד ולהשפיע עליו כל טוב.

על כן קבעו תלמידי הבעש"ט את עיקר לימודם בספר הזוהר הק', והם נחשבים לתלמידי של רבי שמעון בר יוחאי, שאף הם אחזו דרכם בקדוש שאין צריך ללמוד חובה ולשרוף את החוטאים, כי אם להסתכל בעין טובה ועל ידי זה יכולים להחזירם בתשובה, להסיר מהם הלב חורש מחשבות און ושיקבלו לב בשר לחזור בתשובה שלימה לפני השי"ת.

זו סיבת הדבר שרואים שרבות אלפי ישראל נוסעים לאתרא קדישא מירון להילולא דרשב"י, והרי ישנם כמה וכמה תנאים ואמוראים קדושי עליונים ונביאים הממונים בארץ ישראל, כידוע ממה שגילה האר"י הקדוש, ואין נוסעים כל כך למקום מנוחתם, רק לציון רבי שמעון בר יוחאי. ומנהג זה לא התחדש בימינו, כאשר נודע שהאר"י הקדוש כבר נהג לעלות בל"ג בעומר לציון הרשב"י (שער הכוונות, דרושי הפסח, דרושי יב) וכן האור החיים הקדוש ושאר קדושי עליונים, ומאז ומקדם היו שם אלפים מישראל, ומרבים בהדלקות שלילה כיום יאיר.

כי הנה רשב"י קיבל מדריגה זו ללמד זכות על כל אחד ואחד מישראל ולא לשרוף ולהעניש אותם, ואפילו כאלו שמצד הדין צריך למיחב בהו עייניהו ולשרפם, מכל מקום גם אותם ריפא ולימד עליהם זכות, ובכל מקום שרצה רבי אלעזר בנו לשרוף, ריפא הוא. על כן עולים מקהלות רבבות עם בני ישראל למירון, לבקש רחמים בזכות התנא האלקי רשב"י שהוא ריפא את בני ישראל ולימד תמיד זכות עליהם, וביקש תמיד מהבוכ"ע שיושפע עליהם שלא ישוּבו ח"ו מתוך יראת מיתה ועונש, אלא מתוך שפע טובה שישפיעו עליהם רחמים וחסדים, שיהיה לילה כיום יאיר, ולא יהיה בעולם חשכת לילה.

על כן מדליקים מדורות ומרבים באורה, להורות מה שאנו מבקשים מהבוכ"ע, כי כמו בעת ששורר חושך אפילה באישון לילה, כאשר אין יודעים הדרך לילך בה ויכולים ליפול לתוך בורות ופחתים ולהינזק בכל אבריו מחיות רעות ונחשים ועקרבים ומן הלסמים, אזי רק כאשר מאיר אור היום אז יכולים להינצל מכל אלו כדאי' בגמ' (מוטה כא.), כן כשיעזור השי"ת ויסיר את היצר הרע והחשכות והטומאה שבעולם, ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור, אז ידעו בני ישראל הדרך ילכו בה וינצלו מיצר הרע ומכל המכשולות הרעים, ולא יצמרכו להניע לידי עונשים. זהו ענין קדושת יום ל"ג בעומר, אשר בו ממשכים שיעזור ה' שהישועה לא תבוא מתוך עונש ויסורים, אלא מתוך תשובה מאהבה, שיאיר הקב"ה ויעביר את החושך, ואז ישוּבו כל בני ישראל אל ה'.

מגיעים כעת ימים גדולים ביותר, ל"ג בעומר היולא דרשב"י, ל"ד בעומר יומא דהיולא של הרה"ק הרבי ר' מענדלי מרימנוב זי"ע, שאין לנו השגה בגודל קדושתו והוא היה מהצדיקים שרצו להחיש את הגאולה השלימה, ולמחרתו יום ל"ה בעומר יומא דהיולא של הרה"ק ר' מרדכי מטשערנאביל זי"ע, ובנו הרה"ק מטריסק זי"ע שהיה קדוש עליון מפליג בספה"ק מגן אברהם (כדוש ליומא דהיולא של המגיד מטשערנאביל) בגדולת אלו הימים, ומאריך שם בדרושים בגדולת היא"צ ביום ל"ה בעומר ברזון עילאין. ואלו הם שלשת ימים השייכים זה לזה.

אין לנו אלא לקוות להשי"ת, שהשבויע הבעל"ט בו הלים ימים קדושים אלו, ל"ג ול"ד ול"ה בעומר, יתהפך עלינו מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב. כי אין לשער את הרשעות שרואים בעולם, צוררי ישראל רוצים לגזור גזירות רעות על בני ישראל ח"ו והרשעים חורשים און ורוצים רק להרע לכלל ישראל. הרי כל מי שיש בו רק ניצוץ יהודי עומד ומפחד מה יהיה עם בני ישראל, וכי יכול להיות עוד חורבן ועוד חורבן, וכי לנצח תאבל הרב ח"ו. על כן צריך לעורר רחמים בזכות הקדושים אשר בארץ המה, התנא האלקי רשב"י, הרה"ק הרבי ר' מענדלי והרה"ק ר' מרדכי מטשערנאביל, שבזכות קדושי עליונים אלו יאיר השי"ת לעולם וישלח את אליהו הנביא, והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, וירחם הקב"ה על בניו כרחם אב על בנים, שהרי סתם אבא מרחם על ברא, ואפילו אם הבן מתנהג שלא כראוי מרחם עליו אביו.

[מתוך ד"ק בשיעור חומש ורש"י פרשת אמור תשמ"ו]

שיר בר יוחאי

להרב המקובל האלקי הרב רבי שמעון לכיא זיע"א בעהמח"ס כתם פז

[מנהג רבותינו לזמרו גם בש"ק שלפני יום ל"ג בעומר, לאחר לכה דודי]

בר יוחאי נמשחת אשריך שזון מחברייך:

בר יוחאי שזון משחת קדש, נמשחת מבודת הקדש, נשאת ציץ נזר הקדש,
חבוש על ראשך פארך. בר יוחאי

בר יוחאי מושב טוב ישבת, יום נסת יום אשר ברכת, במערות צורים
שעמדת, שם קנית הודך והדרך. בר יוחאי

בר יוחאי עצי שטים עומדים, למודי ה' הם לומדים, אור מפלא אור תיקוד הם
יוקדים, הלא המה יורוך מורך. בר יוחאי

בר יוחאי ולשדה תפוחים, עליה ללקט בו מוקחים, סוד תורה פציצים ופרחים,
נעשה אדם נאמר בעבורך. בר יוחאי

בר יוחאי נאורת בגבורה, ובמלחמת אש-דת השערה, וחרב הוצאת מתערה,
שלפת נגד צורךך. בר יוחאי

בר יוחאי למקום אבני שיש, הנעת ופני אריה ליש, גם גלת כותרת על עיש,
תשורי ומי ישורך. בר יוחאי

בר יוחאי בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות סוד חמישים,
קשרת קשרי שין קשריך. בר יוחאי

בר יוחאי יוד חכמה קדומה, השקפת לכבודה פנימה, שלשים ושתים נתיבות
ראשית תרומה, את פרוב ממשח זיו אורך. בר יוחאי

בר יוחאי אור מפלא רום מעלה, יראת מלהביט כי רב לה, תעלומה ואין קורא
לה, נמת עין לא תשורך. בר יוחאי

בר יוחאי אשרי יולדתך, אשרי העם הם לומדך, ואשרי העומדים על סודך,
לבושי חשן תפניך ואוריך. בר יוחאי

מוגש בהוקרה ע"י מוסדות צאנו בעיה"ק צפת

געפויילט אלעס גוטס וימלא השי"ת כל משאלות לבכם לטובה ולברכה

ברכת מזל טוב לידידנו הדגול והנכבד רב הפעלים והמעש

הרה"ג מוה"ר בן ציון רייך שליט"א

לכבוד שמחת נישואי בנו המו"מ בתויר"ש הבה"ח יעקב איתמר שיחי

אי"ה ביום חמישי הבע"ט, ל"ג בעומר, באולמי גלי צאנו

ולמחותנים והסבים הנכבדים למשפחות רייך, הלפרין, טהלר, וואלף, הי"ו

יה"ר שאך קול ששון וקול שמחה ישמע לעד במעונם

בברכה נאמנה, מרדכי ישיכיל

יעמדו על הברכה ידידינו הנכבדים שהרימו תרומתם קודש להדפסת הגליון

הרב צבי אלימלך הכהן שטרן שליט"א

קרית צאנז, נתניה

לזכות בנו הב' ישראל מרדכי שיחי' שנכנס לעול המצוות במזל טוב
יזכה לראותו עולה ומתעלה במעלות התורה והיראה, ולרוב נחת ואושר כה"י

ולעילוי נשמת אביו היקר

הרה"ח ר' אברהם אבא הכהן ז"ל בן הרה"ח ר' שלמה הכהן ז"ל שטרן

נלב"ע ביום י"ג אייר תש"ם – תנצב"ה

הר"ר אהרן יצחק קלוגר הי"ו

אנטוורפן, בלגיה

בן הרה"ח ר' בנימין הי"ו, וחתן הרה"ג ר' ראובן פרידמן שליט"א
לזכות בנו יקותיאל יהודה שיחי' שנולד לו במזל טוב

יזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט, ולרוב נחת ואושר כה"י

הר"ר יוסף קליין הי"ו

תל ציון, ירושלים

בן הרה"ח ר' נפתלי הי"ו, וחתן הרה"ח ר' דוב בעריש פלדמן הי"ו
לזכות בנו שלמה בעלאל שיחי' שנולד לו במזל טוב

יזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט, ולרוב נחת ואושר כה"י

הר"ר דוב מרדכי שימון הי"ו

ביתר עילית

בן הרה"ג ר' יצחק שליט"א, וחתן הרה"ח ר' חיים שלמה וולנר הי"ו
לזכות בתו תחי' שנולדה לו במזל טוב

יזכה לגדלה לבעל תורה לחופה ולמעש"ט, ולרוב נחת ואושר כה"י

לעילוי נשמת אבינו היקר

הרה"ח ר' מנשה צבי הכהן ז"ל בן הרה"ח ר' דוב אריה הכהן ז"ל כהן

נלב"ע ביום י"ג אייר תשס"ז

ואביו הרה"ח ר' דוב אריה הכהן ז"ל בן הרה"ח ר' צבי הכהן ז"ל

נלב"ע ביום י"ד אייר, פסח שני, תשמ"ב

תנצב"ה

הונצחו ע"י משפחתו הנכבדה הי"ו